

3905

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Sägen om Skirö gamla kyrkas klocka.

Den gamla kyrkan låg nere vid Skirösjön strax intill prästgården, men den nya byggdes 1837 ovanför backen på Skönberga ägor.

En gång då de ringde i den gamla kyrkan, föll kyrkklockan i sjön, och det var omöjligt att få upp den. Men så var det en torpare. Han hade en ko, som fick tvillingkalvar. Dessa två skulle ha all mjölken från kon, tills de blevo fyra år. Men en dag kom en kvinna in, som hade ett litet barn och bad om litet mjölk. Torparkäringen tyckte inte det gjorde något, utan hon gav henne en smula av konns mjölk. Då de voro fyra år, spände de för stutarna, för de skulle köra upp klockan, men då den kom till ytan, plumsade den med ett: , till botten och kom aldrig upp mera.

Kyrkklocke-
sägen.

Torparsonen, som gifte sig med en av trollfolket.

Samme torpare, som hade fött upp tvillingstutarna, hade en son. Denne kom en gång ute i skogen och fick höra en så'n vacker sång. Han sprang åt det hållet, han tyckte, att det hördes, men han såg ingen. Längre och längre sprang han, men slutligen kom han fram till ett grannt fruntimmer. Det var hon, som sjöng så vackert. Han tyckte genast om henne, och de gifte sig och fick flera barn. Mannen var stygg vid henne och slog henne ofta. En dag skulle han sko en häst men kunde inte få någon att hålla. Hustrun kom då och erbjöd sig hålla hästen, men det ville han knappast gå med på utan skrattade åt henne. Då tog hon och både höll och skodde hästen själv, men skon passade inte till. Med båda händerna böjde hon då till dom, så de passade till hovarna - men då blev mannen rädd och undrade: vem hon var, varifrån hon kommit och varifrån hon fick kraften, "och trots detta har du ju tagit emot alla de gånger jag slågit dig," slutade han. - "Jo, du är ju min herre och man, och jag skall vara dig underdånig", svarade hon blott, men efter den betan, blev han beskedlig mot sin fru, som ju härstammade från trollfolket.

³
3905

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Brännvinsbränning:

Far brände brännvin under sin tid, så det är ju inte så värst länge sedan de upphörde därmed. Det var i Vallby. Han hade tre par oxar, som stod och drack drank te våren, då han sålde dem på marknaden.

Han hade ett särskilt brännvinssskrin med åtta stopa och halvstopaflaskor i. Det hade de med på marknaderna. Till matsäckabrännvin brukade de han med en rund halvstopaflaska.

3905

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

"Namn" från Skirö

"Johan i Stöten". "Stöten" kallades torpet.
"Ros i Halänne" . ""Halänne"; yttersta delen av socknen.
"Nisse i Smery'"
"Dolka-Kal-Anners". "Dolk" : knektnamn.
"Jippe-Lasse" : Var halt.